

UFO-KONTAKT

Nr 4, 1994

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare!	3
Immanuel - sonen till en rymdman (5)	4 - 7
Det topphemliga rymdprogrammet	7 - 13
Den märkliga krönikan om gudariket Akakor	14 - 18
Vad ska man tro om UFO egentligen	19 - 20
EU, "Vilddjuret" och talet 666	21 - 22
Mästarens lära och liv	23

Omslagsbilden: Mystiskt produktmärke i EU-området

Till våra läsare !

Ännu en gång bjuds vår läsekrets på topphemliga informationer i denna tidskrift, informationer som knappast står att få från annat håll! Hur de har kommit undertecknad tillhanda, kan vi lämna därhän, men jag är personligen övertygad om deras äkthet.

Bara den omständigheten, att USA:s verkliga makthavare kan agera som de gör (den nuvarande presidenten Clinton är förstås liksom sina föregångare bara deras springpojke!), visar hur allvarlig situationen är för oss jordmänniskor. Vi måste vara beredda på att vissa krafter står mycket nära målet att med hjälp av sin penningmakt och sin kontroll över massmedia, politiken, militären och underrättelseorganisationerna underkasta hela mänskligheten sin totalitära "nya världsordning"! EU med dess allsmåktiga Kommission (det nya Europas politbyrå) är bara ett steg på vägen!

Denna märkliga lilla tidskrift är rimligtvis av sådant intresse och dess innehåll av sådan vikt, att du, kära läsare och SUFO-medlem, borde göra ditt bästa för att värva åtminstone någon ytterligare prenumerant.

Som du har märkt, handlar tidskriften inte bara om den utomjordiska närvaron, utan också om tillståndet på den här planeten, vilket lämnar mycket övrigt att önska. Om du tror, att vi lever i en demokrati, misstar du dig fruktansvärt. Manipulerade som vi är av massmedia, som förtiger åtskilligt (däribland sanningen om UFO), lever vi i själva verket under penningmaktens diktatur!

Men än är slaget inte förlorat, makthavarna har svårigheter att undertrycka sanningen under en längre tid. Förnya din prenumeration för nästa år så snart som möjligt och skänk gärna en årgång till en vän eller bekant! Med detta nummer önskar jag läsarna ett gott nytt år lite grann i förväg!

Sune Hjorth

Immanuel - sonen till en rymdman (5)

Vi jordmänniskor tror så mycket och vill så mycket, fast det blir oftast fel, och vi når inte alls den lycka, som vi hoppades på. Orsaken är naturligtvis den, att vi i de flesta fall är omogna och andligt underutvecklade och inte lever i överensstämmelse med Skapelsens lagar.

Enligt Immanuel måste människan ständigt öka sitt vetande och lära sig visdom för att kunna alstra en vilja att leva efter Skapelsens lagar. *"Tro att ni är människor, som lever för att lära sig och för att fullkomna sin ande, för ni är födda med en skyldighet att utveckla er mot fullkomningen!"* heter det i Mästarens lära och liv.

Den här läran återges givetvis inte i evangelierna i Bibeln, där Paulus i stället serverar sin tokiga lära om arvsynden, enligt vilken människan är full av uselhet på grund av den första människans "syndafall" i paradiset och endast kan "frälsas" av Guds nåd genom Kristi förmenta offerdöd på korset. Samma tokerier körde som bekant Augustinus och Luther också med!

När de judiska kultreligiösa proffsen efter Immanuels intåg i Jerusalem år 32 försökte ställa honom mot väggen, fick de höra åtskilliga sanningens ord, som inte heller återges i evangelierna, t ex dessa: *"Ni känner till sanningen, och ändå förnekar ni den, för att kunna berika er med guld och silver och ägodelar, på bekostnad av stackars vilseledda människor!"*

De allra intressantaste avsnitten i Immanuels stora profetia om framtiden (det vill säga om vår egen tid!) kan man likaledes bara läsa i Judas Iskariots skrift om Mästarens lära och liv:

"Vetande människor kommer att hatas för sanningens och visdomens skull, förföljas och dödas. De mångfaldiga kulterna kommer att resa sig mot varandra och blod utgjutas i stora mängder...Det kommer att bli gråt och förtvivlan, när allt detta händer, på grund av människans oförnuft, vinningslystnad och maktbegär."

Metalliska maskiner kommer de att bygga för strid i luften, i vattnet och på land, och tunga missiler kommer de att slunga iväg mot land och stad för att utrota varandra. Eld kommer att bryta fram ur missilerna och bränna ner världen, så att inte mycket blir skonat."

Materiens grundelement kommer de att lägga in i missilerna, så att de får den dödliga elden att flamma upp, och om inte himmelssönerna kom vid den tiden för att sätta stopp, då skulle sannerligen ingen människa överleva. Eftersom människosläktena då består av tio gånger femhundra miljoner människor, kommer stora delar av dem att utrotas. Sådan är lagen, när människan inte följer den!"

Eftersom jag säkert återvänder vid den tiden, kommer jag att se till, att man känner igen mig. Sådan är lagen, och så blir det. För liksom blixten kommer från öster och syns ända till väster, så kommer alla att kunna se, när jag kommer i härskarorna av himmelssöner, hos vilka jag lever mitt nästa liv."

Strax efter den tidens bedrövelser kommer sol och måne att mista sitt sken. Himlarnas struktur kommer att rubbas på grund av oförnuftigt våld från människor lystna efter makt och vinning."

Men då kommer något märkligt att visa sig på himlen. Alla människosläktena på Jorden blir bestörta, när de ser himmelssönerna komma farande för att med stor kraft och stränghet ta itu med människornas oförnuft."

Den slående korrektheten i denna profetia börjar vi själva kunna konstatera, och den blir ännu kusligare, när man betänker det för oss obegripliga förhållandet, att det verkligen tycks vara möjligt att skåda in i framtiden, liksom det tycks vara möjligt att resa både bakåt och framåt i tiden!

Men redan en smula logisk eftertanke måste ju göra det klart för oss, att mänskligheten inte ostraffat kan låta sin andliga och sociala utveckling släpa efter utvecklingen på det vetenskapliga och militärtekniska området så fruktansvärt, som nu skett. Vi lever ju faktiskt i kärnvapenåldern, samtidigt som maktbegäret och vinningslystnaden har större spelrum än någonsin förut!

Ännu en interessant sak, som man endast kan läsa om i Judas Iskariots skrift, var mötet med Saulus utanför templet. Denne hade gått fram till Immanuel och kallat hans lära fänig och honom själv sinnesförvirrad. Men han fick svar på tal:

Immanuel svarade: "Du säger att jag är sinnesförvirrad, men det är du som är det! Jag ska säga dig en sak: Även om du nu heter Saulus och förföljer mig och mina lärjungar för min läras skull, så kommer du att ändra uppfattning. Framdeles kommer du att kalla dig Paulus och resa omkring åt alla håll och göra bot för att du har kallat min lära fänig och mig själv sinnesförvirrad!"

Men därvid kommer du att dra på dig en stor skuld. I ditt oförstånd kommer du nämligen att uppfatta och förkunna min lära felaktigt, och världen kommer att förslavas under den falska läran. Du kommer inte bara att lägga grekernas land under en ond kult, utan du kommer också att på deras språk kalla mig för 'Jesus Kristus', vilket betyder 'den Smorde'. För ditt oförstånds skull kommer det genom det namnet att flyta människoblod, mer än det rym i alla behållare."

Vid ett möte med rymdkvinnan Semjase i juni 1976 fick Eduard Meier veta mer om kristusnamnets ursprungliga, mycket otrevliga innebörd. Tidigare hade det varit vanligt med blodiga människooffer till en avgud i samband med vissa ceremonier i kultiska sammanhang.

Man började med att skära halsen av något litet barn eller en ung kvinna och fångade upp blodet i ett kärl. Sedan smorde man med blodet i det egentliga offret, och den personen kallades därför "den Smorde". Först under senare tider avskaffades människooffren och åt guden invigda insmordes med välluktande oljor och salvor i stället.

Enligt Semjase hade kristusnamnet dessutom ett samband med det negativt laddade talet 666, som förekommer i Uppenbarelseboken. Jag upptäckte det själv, när jag kom på den latinska benämningen för "Jesus Kristus, Guds son". Den kan nämligen skrivas så här: **IESVS CHRISTVS, DEI FILIVS**. De fetstilta bokstäverna är också romerska siffror, och om vi räknar samman dem, får vi fram följande summering: $1+5+100+1+5+500+1+49+4=666!$

Med sin förmåga att skåda in i framtiden förutsåg Immanuel, att han skulle förrådas och utlämnas till överstepräster av Juda Ihariot, fariséen Simons son, liksom att denne senare skulle gripas av samvetsqual och hänga sig i en gren.

Men han avvisade med vrede lärjungarnas förslag, att de skulle gripa förrädaren och oskadliggöra honom, så att deras mästare inte behövde lida. Korsfästelsen var oundviklig, menade Immanuel, för att han skulle vinna den insikt, som var bestämd åt honom. *"Som jag går min väg, måste varje människa gå sin väg. Om jag inte följde min bestämmelse, hur skulle jag då kunna fullgöra mitt uppdrag, som kommer att föra mig till Indien?"*

Under påskmåltiden i ett hus i Jerusalem tröstade Immanuel sina lärjungar med att han visserligen skulle få utstå mycket lidande, men ändå komma undan med livet i behåll. Sedan delade han ut brödet åt dem med några enkla ord: *"Tag och ät! Kroppen behöver näring också i nöd och sorg!"* Och när han räckte dem vinbägaren, sade han: *"Drick ur den alla! Man blir törstig i strupen också en kall och regnig dag!"*

Det var alltså inte alls fråga om något kultreligiöst mysteriesnack, i stil med det som serveras i Bibeln: "Detta är min lekamen", och "Detta är mitt blod, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse". Formuleringar av det slaget har evangeliernas författare eller förfalskare enbart svarvat ihop i syfte att göra en kultfigur av den korsfäste, och de skorrar falskt så det förslår!

En avsiktlig lögn av värsta slag är naturligtvis evangeliernas påstående, att det var Judas Iskariot, som vägledde skaran av översteprästers hantlangare, som var ute för att gripa hans avhållne lärare under natten i Getsemane. Att sanningen om den tragiska figuren Juda Ihariot nu äntligen kommer i dagen, kan vi tacka våra besökande rymdvänner för, eftersom de aktivt medverkade till att den sanna berättelsen om Mästarens lära och liv kom i dagen!

Fortsättning följer i nästa nummer av denna tidskrift!

SUNE HJORTH

Det topphemliga rymdprogrammet

Samarbete med utomjordiska främlingar av mindre trevligt slag hade vid slutet av 50-talet resulterat i att USA:s maktbaser fått tillgång till några användbara flygande tefat, d.v.s. farkoster med antigravitationsdrift. De här farkosterna skulle snart komma att användas till ett topphemligt rymdprogram. Målet var att skapa baser på både Månen och planeten Mars, varvid den förstnämnda himlakroppen skulle tjänstgöra som språngbräda och den senare "terraformas" och så småningom koloniseras!

Planen att kolonisera en annan planet i vårt solsystem hängde i viss mån samman med en oroande forskarrapport på ett halvhemligt möte i Huntsville, Alabama 1957. Genom bland annat atomsprängningarna och frigörandet av klorofluorkarboner hade det livsviktiga ozonlagret i stratosfären, som skyddar oss för den farliga ultraviolettera strålningen, tillfogats svåra skador, och bara under det senaste århundradet hade 360 miljarder ton koldioxid tillsatts atmosfären. Om några årtionden kunde man räkna med att livet på jordytan skulle komma i farozonen. Vad skulle man göra?

Tre alternativ diskuterades. Det första, att genom en atomsprängning i den yttre atmosfären försöka rensa den från klorofluorkarboner och koldioxider, vågade man inte ge sig in på. Det andra var att bygga stora självförsörjande underjordiska städer, dit samhällets elit kunde ta sin tillflykt, medan det fick gå hur det ville med miljarderna av människor på jordytan. Det tredje var att kolonisera en annan planet, som **Mars**.

Alternativ 2 tilltalade de hemliga maktbaser i högsta grad, och det har också redan till stor del förverkligats, helt utan det amerikanska folkets vetskap, om än på deras bekostnad. På åtskilliga platser i det "demokratiska" USA har den privilegierade eliten i hemlighet låtit bygga oerhört dyrbara anläggningar åt sig själva under jord!

Men även alternativ 3 har påbörjats i form av superhemligt rymdprogram, som redan från början genomfördes i fullt samarbete med "dödsfienden" **Sovjetunionen**. Det verkar som om det "kalla kriget" bara har varit en låtsaskonflikt, som iscensatts för att underlätta upprättandet av "den nya världsordningen", det vill säga i realiteten slavstater i både öst och väst!

Samtidigt med att **NASA** bildades företogs i hemlighet färder med flygande tefat till **Månen**, där två amerikansk-sovjetiska baser, **Cassini** och **Archimedes** byggdes, utan att allmänheten hade den minsta aning om saken! Redan några år senare, den 22 maj 1962, ägde den första landningen på planeten **Mars** rum, varvid den, skivformade farkosten med sin antigravitationsdrift manövrerades av de båda stormakternas gemensamma besättning.

Hur landningen gick till framgår av en kodad topphemlig videofilm i NASA:s ägo, som 1976 smugglades ut till Storbritannien och följande år kunde visas där med hjälp av en under dramatiska omständigheter utsmugglad bandspelare med inbyggd avkodning.

Händelsen var filmad inifrån någon sorts flygande farkost genom ett fönster. Terrängen man flög över såg främmande och ökenartad ut. Flera skevande manövrer fick horisonten att vrida sig, när farkosten letade efter en lämplig landningsplats. Man kunde höra upphetsade engelska och ryska röster. På en instrumentpanel kunde man avläsa, hur lufttrycket utanför ökade och vid landningen uppgick till 700 millibar. Temperaturen vid marken var då 4 grader Celsius.

En av de engelska rösterna sade: "Hurra! Vi har luft, grabbar! Vi har nått målet!" Upphetsade ryska röster gjorde liknande uttalanden, och en annan engelsk röst sade: "Just det! Vi har klarat det! Vi har klarat det! Om de någonsin släpper ut det här, blir det den största dagen i världshistorien! Den 22 maj, 1962! Vi är på planeten Mars, och vi har luft!"

Sedan zoomade kameran in ett litet landområde utanför farkosten. På ett ställe verkade marken röra på sig, som om en mullvad grävde sig fram nära ytan och lämnade ett spår av uppträngd jord efter sig. Ytterligare engelska och ryska röster hördes säga: "Det finns liv här! Det finns liv!"

Beträffande utsmugglingen av denna film kan nämnas, att den troligen kostade två vetenskapsmän livet. Den brittiske radioastronomen vid Jodrell Bank Sir **William Ballantine** hade vid ett besök 1976 hos **Harry Carmell** i NASA:s högkvarter i Houston, Texas, fått tillfälle att se den tillsammans med sin amerikanske kollega. Denne hade använt en bandspelare med avkodning utan tillstånd från sina överordnade och båda hade blivit minst sagt förvånade över innehållet.

Ballantine hade fått ta med sig den kodade videofilmen hem till England, där han några månader senare fick ett telefonsamtal från en mycket upprörd Carmell, som sade sig ha upptäckt vilka gräsligheter man höll på med i Marsprojektet. Han tänkte resa till England om några dagar och ha med sig en liten bandspelare med avkodning. Förhoppningsvis skulle de kunna avslöja det hela.

När Carmell inte kom så tidigt som beräknat, beslöt Ballantine att agera på egen hand. Han stämde möte med chefen för en större internationell nyhetsbyrå, och instruerade sin fru att posta den kodade NASA-filmen till honom. Men på vägen till nyhetschefen föll Ballantine offer för en mystisk förbränning inifrån. Enligt senare informationer från en välinitierad person var det sannolikt fråga om ett mord förorsakat av högintensiv bestrålning med mikrovågor!

Några dagar senare fick Carmell i London veta, att hans kollega var död. Han ringde då upp en vetenskapsjournalist vid **Scepter Television** och stämde möte med honom i närheten. De växlade några ord i folkmyllret på en marknadsplats och kom överens om att journalisten skulle infinna sig med ett TV-team i Carmells bostad följande dag.

När TV-teamet infann sig, var Carmell kraftigt påverkad av någon drog och fick för sig, att de tänkte mörda honom. Han slog vilt omkring sig, och hans flickvän bad dem då att avlägsna sig. De gjorde så och underrättade dessutom polisen. Men när polisen kom, saknades Carmell och sågs därefter aldrig mera till.

En kort tid därefter lämnade flickvännen över bandspelaren med avkodning till journalisten och sade att Harry ville att han skulle ha den. Teknikerna på Scepter Television experimenterade med någon timme och lyckades sedan få den att fungera, så att de kunde se filmen.

Från en annan initierad person, som kallade sig "**Trojanen**", fick producenterna på Scepter Television så småningom närmare besked om Marsprojektets verkliga art genom översändandet av ett par märkliga utsmugglade dokument.

Enligt det första topphemliga dokumentet, daterat den 27 augusti 1958, skulle den planerade kolonin på Mars organiseras efter principen av ett synnerligen otäckt slavsamhälle. Kolonistörerna indelades helt enkelt i två klasser: den härskande klassen och slavklassen.

Den förra kategorin skulle bestå av frivilligt flyttande vetenskapsmän, ingenjörer och tekniker, som alla var edsvurna och indoktrinerade beträffande nödvändigheten av stränga åtgärder för människosläktets bevarande. Den senare kategorin skulle berövas allt sitt människovärde och förvandlas till lydiga arbetsrobotar!

I dokumentet konstaterades bland annat, att "varje utsedd flyttare uppskattningsvis behöver arbetsunderstöd av fem kroppar. De här kropparna, skall transporteras i skeppslaster av större sändningar och programmeras till att blint lyda berättigade order. Deras huvudsakliga plikter skall till en början bestå av byggnadsarbete."

Först och främst skulle "de mänskliga komponenterna i sändningarna" bygga bostäder åt de utsedda flyttarna, men för det goda husbondskapet skulle de också få bygga enklare bostäder åt sig själva, och först därefter laboratorier, kontor, andra arbetsplatser samt anläggningar för rekreation.

Man beräknade, att de mänskliga komponenterna i sändningarna skulle kunna fungera 15 år i genomsnitt. Sedan måste man med tanke på de orimligt höga kostnaderna för underhåll och transport tyvärr göra sig av med dem. "Det finns ingen plats för fripassagerare i det nya territoriet."

I aktstycket omtalas vidare, att preliminärt arbete för att anpassa de mänskliga komponenterna i sändningarna mentalt och fysiskt till sina projekterade roller fortskrider. Hopsamling av komponenter för sändning skulle vidare organiseras av särskilda tjänstemän, som skulle få besked om vilka kategorier och mängder som önskades.

I ett annat hemligt dokument drygt sju år senare (den 7 september 1965) förklaras varför det var nödvändigt att avköna alla "komponenter". För det första skulle eventuella "traditionella parningsrelationer" minska effektiviteten i deras arbetsprestationer, och för det andra vore det inte önskvärt att de i sin nya omgivning fick någon avkomma, som under de första åren av sin existens inte skulle kunna utnyttjas för någon arbetsuppgift utan bara bara utgöra en belastning på det nya territoriets resurser.

Det konstateras vidare, att eliminerandet av egenviljan och egenintresset hade visat sig medföra stora svårigheter, eftersom en oacceptabelt hög procentsats av komponenter till slut får en benägenhet att återgå till de attityder de hade före behandlingen. De blev härigenom opålitliga och olämpliga för sin planerade roll. Men genom avancerat arbete med saken i **Amerika, Storbritannien, Japan och Sovjet** hade man betydligt lyckats få ner den procentuella andelen av misslyckanden med "komponent-personligheten".

Vad skulle man då göra med utvalda blivande "komponenter", som man trots behandling inte lyckats förvandla till lämpliga arbetsrobotar? Att ta livet av dem skulle visserligen lätt kunna ordnas, men den åtgärden föreföll onödigt hård. Nej, man skulle nöja sig med att radera ut deras minne av vad som förevarit och sedan låta dem återgå till sitt tidigare liv. Processer för utplåning av minnet hade utvecklats i **Dnepropetrovsk**, och detaljer härom var under utskickning till alla A-3-laboratorier.

I ett ytterligare dokument, daterat 1 oktober 1971, konstateras belåtet, att "den experimentella behandlingen sändningskomponenter nu är framgångsrik i 96% av fallen, vilket inte anses vara otillfredsställande." Nej, kanske inte för de samvetslösa maktgalningar, som bakom den amerikanska "demokratins" kulisser konspirerar för att överallt på Jorden upprätta sin "Nya världsordning".

Men i behandlingen av de blivande "komponenterna" i sändningarna till kolonin på Mars ingick bland annat insparning på mentalsjukhus och en psykokirurgisk operation för att avlägsna viss hjärnvävnad. Det ansågs av åtminstone en av de medverkande läkarna, **dr Crepsen White** i Somerset Village, England, så otillfredsställande, att han inte kunde stå till svars inför sitt samvete utan till slut bröt tystnaden:

"Jag utförde fem av dessa operationer på människor - fyra unga män och en ung kvinna - vilka alla verkade vara fullt mentalt friska. Det var två saker man ville uppnå. Patienterna måste bli fullständigt avkönade, få sin naturliga könsdrift borttagen, och de måste få sin individualitet avlägsnad. Sedan man blivit färdig med dem, brukade de blint lyda varje order. De hade i själva verket blivit tänkande robotar. Jag insåg, att det jag gjorde var i högsta grad oetiskt, och jag protesterade kraftigt. Men man talade om för mig, att operationerna var livsviktiga för landets säkerhet."

När den här läkaren märkte, att han skulle bli tvungen att utföra många fler operationer av det här slaget, bestämde han sig för att gå i pension tre år i förtid. Han tvingades då att underteckna en förpliktelse att inte röja "statshemligheten". Han avslöjade ändå vad som förevarit för en person under förbehåll av den strängaste anonymitet och med stor fruktan för repressalier. När han kort därefter avled, kunde den här informationen offentliggöras.

Det topphemliga rymdprogrammet, som här avslöjas, låter oss förstå, hur långt vi i vår omedvetenhet har låtit onskans krafter breda ut sig på vår Jord, och vilken svår uppgift det blir att bekämpa dem. Men vi får inte låta oss nedslås och hemfalla åt uppgivenhet och defeatism. Det goda kommer att segra, om vi bara lär oss att tänka tillräckligt positivt och realistiskt, med en klar vision av hur ett idealiskt liv och ett idealiskt samhälle skall vara beskaffat.

Även av maktbegär och vinningslystnad behärskade människor kan fås att inse det otillfredsställande i deras livsstil, även om en del inte gör det förrän i en kommande inkarnation. Det elände de ställer till med för andra och det hat de väcker hos olyckliga människor kommer förr eller senare att slå tillbaka mot dem själva, samtidigt som de i sin själviskhet går miste om livets verkliga värden.

Uppskattning av det positiva hos medmänniskorna, välvilja, förståelse, ansvarskänsla, och kärleksfull omtänksamhet är sådant som skapar glädje och lycka i den mänskliga samvaron, också för en själv. Om vi dessutom intresserade oss för hur ett fint och bra samhälle bör se ut, både organisatoriskt och beträffande den rent fysiska planeringen, då skulle vi snart kunna tränga de negativa krafterna tillbaka och göra Jorden till vårt gemensamma paradiset!

SUNE HJORTH

Den märkliga krönikan om gudariket Akakor

Utomjordiska besökares närvaro på vår planet i forna tider framgår inte bara av de många bevarade byggnadsverken, stensulpturerna och gudasägnerna, utan också av samlade redogörelser för hur hela riken grundats och utvecklats på Jorden av främlingarna.

Den fylligaste och viktigaste är den som lämnades den schweiziske kontaktpersonen Eduard Meier av rymdkvinnan Semjase, men det finns också andra historiska redogörelser, till exempel den som lämnades till den tyske journalisten **Karl Brugger** under en resa i **Brasilien** 1972 av mongulalfolkets hövding **Tatunca**.

Denne var mycket väl förtrogen med sitt folks historia, som den nedtecknats av prästerna i den märkliga så kallade **Akakorkrönikan**, en samling dokument, som i årtusenden förvarats i en underjordisk stad under **Amazonas** tropiska regnskogar. Hövdingens av den tyske journalisten på band upptagna berättelse publicerades 1976 i en bok och utgör en utomordentligt intressant läsning.

Historien börjar för cirka 15.000 år sedan, då infödingarna plötsligt såg guldglänsande skepp med ett dån komma ner från himlen. De mäktiga främlingarna uppgav sig ha kommit från en värld långt borta i den oändliga världsrymden för att ta Jorden i besittning och dela med sig av sitt vetande!

De 130 gudafamiljerna var ljushyade med fint blåsvart hår och skägg och skilde sig till utseendet från jordmänniskorna enbart därigenom, att de hade sex fingrar på varje hand och sex tår på varje fot. Annars var de också människor av kött och blod.

De främmande besökarna grundlade ett väldigt rike i Sydamerika. De lärde infödingarna att bruka jorden och hålla boskap. De visade dem, hur man kunde väva tyger och tillverka många andra nyttiga ting. Med sina egna hemlighetsfulla redskap kunde de utföra fantastiska saker, som att anlägga vägar, kanaler och städer både över och under jord!

Riket styrdes från **Akakor**, en befäst stad på Andernas östra sluttning någonstans i gränsområdet mellan Brasilien och Peru. Staden var omgärdad av murar och hade ett tempel och ett furstepalats, byggnader för präster och ämbetsmän, soldater och tjänare, samt bostäder för det vanliga arbetande folket.

Förutom Akakor hade gudarna anlagt tre stora tempelstäder, reserverade som bostäder enbart för dem själva. Där fanns en stor pyramid i centrum, omgiven av flera mindre pyramider. En bred trappa förde upp till en plattform på toppen av stora pyramiden, där okända ceremonier utfördes, möjligen för att nå kontakt med de avlidnas andar i en högre dimension.

I mellersta och norra delen av Sydamerika hade gudarna vidare anlagt 26 vanliga städer, som alla är omnämnda i krönikan. Härtill kom så ett gigantiskt tunnelsystem, som förband ett underjordiskt Akakor med 12 mindre underjordiska städer djupt inne i Andernas bergmassiv, liksom med de nämnda städerna ovan jord. Tunnelarna var väl ventilerade och upplysta genom ett sinnrikt spegelsystem!

I det av gudarna grundade riket blev några utvalda familjer deras privilegierade tjänare och fick ta del av deras konster och färdigheter. Av en stor grupp infödingar bildades en ny stam, som kallades mongulala, och denna utvalda stam fick spela rollen av herrefolk i förhållande till de andra tributpliktiga stammarna. Gudarna beblandade sig också med sina utvalda tjänare, vilket medförde, att mongulalas blev mer ljushyade än andra indianer i Sydamerika, även om de liksom alla andra hade fem fingrar och fem tår.

Det från Akakor styrda gudariket ägde enligt krönikan bestånd i några tusen år, och hade vid den periodens slut vuxit till att omfatta 362 miljoner invånare, det största riket på Jorden. De ledande mongulalas utgjorde en privilegierad minoritet på mindre än en procent av den totala befolkningen, men de behärskade de 26 städerna.

Men en ny och farofylld tid var på väg. I krönikan berättas det om, att det fanns ett annat gudafolk på Jorden, som var fientligt stämt mot dem och som genom sitt stora vetande var en mycket farlig motståndare. Det uppstod stridigheter, och till slut bestämde sig gudarna i Akakor för att ge sig iväg, förmodligen därför att de kunde förutse vad som skulle hända.

Deras avfärd är i krönikan fastställd till en exakt tidpunkt, som motsvarar år -10.481 enligt vår tideräkning och utgör år noll i mongulalafolkets kronologi. Det här årtalets korrekthet kan ifrågasättas mot bakgrunden av de data som lämnats **Eduard Meier** av hans plejadiska rymdvänner. Troligen är det ungefär tusen eller närmare bestämt 970 år för högt!

Tretton år efter gudarnas avfärd kom nämligen den stora krigskatastrofen, som enligt Meiers kvinnliga rymdvän **Semjase** ägde rum år 9.498 f.Kr. men enligt Akakorkrönikan år 10.468 före vår tideräkning. "De brände ner världen med vapen lika heta som solen och försökte från ömse håll att ta makten från den andra parten." Detta var tydligen det stora kriget mellan rikena Atlantis och Mu, som slutade med bådas undergång!

Men gudarnas förutseende räddade mongulalafolket från förintelsen. Under ledning av den furste, som de hade installerat före sin avresa, gick man under jorden i Akakor för att skydda sig mot den förutsedda katastrofen, och där nere var man i säkerhet. När det hela var över och man efter nio månader vågade sig upp igen, var allting fruktansvärt förändrat.

En väldig flodvåg hade ödelagt de 26 städerna, och de tre tempelstäderna låg i ruiner efter att ha träffats av gudarnas mäktiga vapen. Katastrofen hade dessutom totalt förändrat kontinentens utseende genom våldsamma förskjutningar i jordskorpan.

Tidigare hade det funnits en jättstor insjö från kust till kust i mellersta delen av Sydamerika. Den hade nu försvunnit, och i stället hade Andernas mäktiga bergskedja rest sig i väster, medan den stora Amazonfloden flöt österut i en bred ström.

Vad som nu följde, var en lång och mörk period i mongulalafolkets historia. Många av de underjordiska tunnelgångarna hade rasat samman, och spegelsystemet förstörts. Utsända spejare rapporterade, att endast få av de allierade stammarna hade överlevt. Drivna av svält hade de lämnat sina gamla boplatser och trängt in på mongulalas områden.

Förbittrade strider om de sista fruktbara landremsorna blossade upp, och så småningom trängdes mongulalas tillbaka av de vilda stammarna. År 6351 f.Kr. besegrades de framför portarna till sin egen huvudstad och Akakor stormades. Dess invånare tvingades att återigen ta sin tillflykt till de underjordiska boningarna.

Till råga på olyckan hade mongulalas furste stupat i slaget, och mot all lag och rätt förvägrades hans son av den maktlystne översteprästen att efterträda honom och blev i stället landsförvisad. I tusentals år härskade prästerna allsmäktigt över folket, i strid mot gudarnas lagar, tills slutligen en förskräcklig naturkatastrof sågs ha inträffat år 3166.

I Akakorkrönikan talas om en mäktig himlakropp, vars röda spår täckte hela himlen. Förmodligen avses därmed jättekometen **Förstöraren**, som enligt Semjase har en omloppstid runt Solen på i genomsnitt 575,5 år, ibland mer, ibland mindre. Enstaka gånger brukar den tränga i vårt solsystems inre och kan då ställa till med mycket elände på Jorden, polvältningar till exempel, med fruktansvärda översvämningar som följd i likhet med "syndafloden" år 8.104 före vår tideräkning.

Liksom vid den tidigare nämnda krigskatastrofen utbröt stridigheter mellan de överlevande, och det hela såg mycket mörkt ut, både bildligt talat och bokstavligen, eftersom man länge inte kunde se solen. Men när nöden är som störst är hjälpen närmast. I denna mörka stund återvände gudarna till sitt utvalda folk!

"Då dök det upp skepp på himlen, mäktiga och glänsande i gyllene färger. Stor var de utvalda tjänarnas glädje. Deras tidigare herrar vände tillbaka!" Det var visserligen inte så många skepp som kom till Akakor den här gången, och de flesta lämnade staden efter knappt tre månader. Men två av rymdfararna stannade kvar, **Lhasa** och hans bror **Samon**, och den förstnämnde skulle snart återupprätta Akakorrikets makt, medan den senare grundade ett stort rike i östra medelhavsområdet.

"Den upphöjde gudasonen" Lhasa övertog ett fullständigt ödelagt rike, med en befolkning, som hade reducerats till 20 miljoner. Städer och boplatser låg i ruiner, och horder av vilda stammar trängde in över gränserna. Krigstillstånd rådde i hela riket.

För att beskydda sitt folk mot de inträngande horderna lät Lhasa anlägga stora fästningar, bland dem det berömda **Machu Picchu** i nuvarande Peru. Det uppfördes under Lhasas 300-åriga regering (3166 - 2866 f. Kr.) och var alltså inte ett verk av inkariket, som då ännu inte hade uppstått. Men ett fantastiskt byggnadsverk är onekligen detta mäktiga citadell högt uppe på en bergsrygg i Anderna.

De massiva stenmurarna, hopfogade utan murbruk av stenar, som var och en väger flera ton, är oerhört imponerande. Ett karakteristiskt drag hos stenarna är att de formats med många kanter, som perfekt låser sig mot varandra. Murarna blir därigenom så stabila att de rentav kan motstå de i Anderna ibland förekommande jordbävningarna.

Det verkar ytterligt osannolikt, att ett primitivt folk med enkla redskap någonsin skulle ha kunnat skära ut, transportera upp och skickligt sammanfoga sådana väldiga stenblock. Det som skedde för cirka 5000 år sedan måste ha varit ett verk av utomjordiska intelligenser med tillgång till avancerade strålmaskiner och en gravitationskontrollerande teknologi!

I det underjordiska Akakor lär man för övrigt förvara en flygande skiva, som tillhörde Lhasa och som han använde för att besöka sin bror Samon i öster. Den hade en trumliknande form och en diameter på bortåt 4 meter, med plats för två resenärer. Enligt Akakorkronikan kunde den flyga snabbare än den starkaste örn och röra sig lika lätt bland molnen som ett blad i vinden.

För att stärka förbindelsen med sin brors rike lät Lhasa år 3056 f. Kr. anlägga en stor hamnstad, som låg vid Amazonflodens mynning och kallades **Ofir**. Dit anlöpte ofta handelsfartyg från Samons rike med sin värdefulla last i nära tusen år. I utbyte mot silver och guld fick levererade dessa fartyg papyrusrullar med de gudomliga förfädernas skrivtecken, sällsynta träslag, de finaste halsdukar och ädla stenar.

Omkring 2500 f.Kr kulminerade Akakorrikets makt. Befolkningen hade nu stigit till 243 miljoner invånare, som levde efter Lhasas lagar. Men då riket hade nått sin största utsträckning, började tillbakagången. Landet kunde helt enkelt inte livnära så många människor

När riket tusen år efter Lhasas bortgång föll sönder, lyckades vilda stammar erövra Ofir under ett omfattande krigståg. De plundrade staden och brände ner den. Mongulafolket uppgav östprovinserna och drog sig tillbaka till det inre av landet. Förbindelsen med Samons rike bröts.

I en kommande artikel ska vi fortsätta med Akakorkronikans intressanta berättelse om vad som inträffade under mongulalafolkets senare historia.

SUNE HJORTH

Vad ska man tro om UFO egentligen?

Många människor, förmodligen de flesta, vet väl egentligen inte vad de ska tro, när de hör talas om folk som sett egendomligt navigerande föremål uppe i luften eller när de konfronteras med uttalanden om att civilisationer från främmande världar besöker oss. Den här ståndpunkten är naturlig, så länge man inte har mer att gå efter och inte har studerat saken något så när ingående.

Men så finns det också dem, som utan att ha gjort sig besväret att ta del av alternativt informationsmaterial tror sig veta, att det hela skulle fråga om inbillningar, misstolkningar av naturfenomen eller dylikt. Det kan vara fråga om folk, som har en alltför okritisk tilltro till massmedierna eller till bortförklarande och misstänkliggörande "ufologer", som själva kan misstänkas för att vara betalda agenter åt mörkläggande makthavare.

Det här påminner mig om aningslösheten hos alla dem, som inbillar sig att vi lever i ett verkligt demokratiskt samhälle. Men hur kan vi göra göra det, när en enorm penningmakt koncentrerats i händerna på ett fåtal enormt privilegierade personer, varav somliga lagt under sig stora delar av massmedierna, det vill säga de opinionsbildande organen?

Tag till exempel det genomkorrumpade och maffiadominerade Italien, som vi nu ska få det tvivelaktiga nöjet att bli partner med inom EU! Vi har ju nyligen bevittnat, hur stora delar av befolkningen förletts till att rösta fram en maffiaanknuten miljardär, som lanserat sig själv som folkets kandidat genom de TV-företag, som han köpt upp med hjälp av sin enorma förmögenhet.

En förmögenhet alltså, som han i enlighet med det fria marknadssystemets spelregler haft tillfälle att roffa åt sig på vanligt folks bekostnad! Och samma system och samma spelregler gäller ju också här i Sverige, där vi har en skyhög arbetslöshet och som följd härav en statsskuld, som snart för oss till statsbankruttens och den sociala katastrofens rand!

Nej, så länge våra samhällen är utformade på sådant sätt, att maktbegäret och vinningslystnaden får fritt spelrum och blir de faktorer, som bestämmer utvecklingens gång, kan man knappast med fog påstå, att vi lever i en demokrati. Ändå accepterar folk denna lögn, som kommer från massmedierna och de politiska pratkvarnarna. Så kan man alltså manipuleras till att blunda för den otrevliga sanningen, nämligen den att vi lever i ett privilegiesamhälle, som i praktiken är liktydigt med penningmaktens diktatur!

Som jag har avslöjat i denna tidskrift, råkar det nu förhålla sig på det viset, att allmänheten systematiskt förs bakom ljuset i UFO-frågan av både officiella och inofficiella makthavare. Det rör sig därvid inte bara om hemlighållande av sådana saker, som att störtade utomjordiska strålskepp i största hemlighet bärgats och undersökts av flygvapnet i USA, utan om en gigantisk konspiration för upprättandet av en totalitär "Ny världsordning", med tefatsteknologin som en viktig komponent!

I detta agerande bakom ryggen på folkets valda officiella representer ingår sådant som samarbete med minst sagt otrevliga besökare från rymden, grovt kränkande av mänskliga och demokratiska rättigheter, grovt fiffel med de skattebetalande medborgarnas pengar, byggandet av påkostade underjordiska överlevnadscentra åt makteliten, samt utnyttjande av en hemlighållen tefatsteknologi till upprättande av baser på **Månen** och en koloni av slavar och herrefolk på **Mars**!

Det är givetvis svårt att för alla skeptiker presentera tillfredsställande bevis för denna otäcka världskonspiration, men nog finns det uppenbara motiv för somliga makthavare att vilja hemlighålla den utomjordiska närvaron för vanligt folk. Redan den framstående kärnfysikern och UFO-forskaren **dr Stanton Friedman** påpekade ju, att den stormakt, som kan tillverka egna flygande tefat, kommer att behärska världen!

Oljemagnaterna, familjen **Rockefeller** till exempel, som med hänsynslösa metoder skaffat sig en enorm makt och rikedom i det "demokratiska" USA genom exploatering av en viktig naturresurs, är med stor sannolikhet inte intresserade av att allmänheten i likhet med utomjordingarna får tillgång till den rymdens fria energi, som driver de flygande tefaten. Då skulle ju deras viktigaste profitkälla en vacker dag börja sina!

SUNE HJORTH

EU, "Vilddjuret" och talet 666

Efter en massiv bearbetning i de av Etablissemangen kontrollerade massmedia tycks så många svenskar nu ha manipulerats ända därhän, att de är beredda att kasta bort den frihet vi har kvar genom anslutning till den nya byråkratiska superstaten EU med dess allsmäktiga politbyrå, Kommissionen i Bryssel.

Vid ett av de välsinnade utomjordingarnas möten med deras utvalda kontaktperson, Eduard Meier i Schweiz, framhöll de, att Johannes vision av det i Uppenbarelsebokens 13. kapitel nämnda Vilddjuret med dess tvångsmärkning av människor och talet 666 var en profetia med reell anknytning till vår egen tid!

Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden, och det hade två horn och började tala som en drake. Och det utövade det första vilddjurets myndighet inför dess ögon. Och det fick människorna på Jorden att tillbedja det första vilddjuret, vars sår efter dödshugget läktes. Och det utförde stora under, så att det till och med fick eld att komma ner från himlen till jorden inför människors ögon.

Och det vilseledde dem som bor på Jorden, på grund av de under som det kunde utföra, medan det befälde människorna på Jorden att göra en bild åt vilddjuret som hade fått svärdshugget och ändå kom till liv igen. Och det gav andedräkt åt vilddjurets bild, så att den kunde både tala och få alla dem dödade, som inte ville tillbedja vilddjurets bild.

Och det tvingade alla, små och stora, rika och fattiga, fria och trälarna, att låta sig märkas på högra handen eller på pannan, så att ingen fick vare sig köpa eller sälja något, som inte hade vilddjurets märke eller tal. Den som har visdom, han kan räkna ut vilddjurets tal, för det är en människas tal, och dess tal är 666.

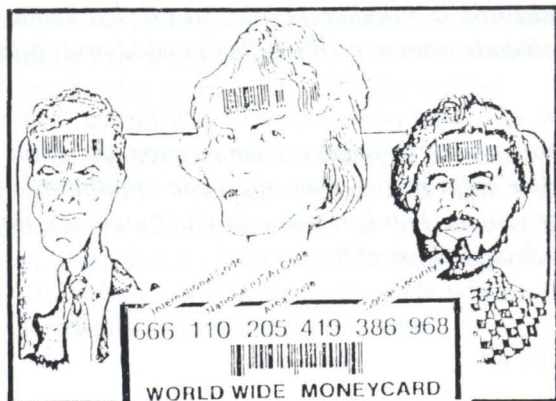
Faktum är, att talet 666 redan i dag används som internationell kod i olika sammanhang, till exempel på vissa kreditkort och vid registrering av människor i den stora centraldatorn i Bryssel, som just kallas "La Bête" ("Vilddjuret"). Där registreras nämligen varje individ på ett så kallat identifikationskort med ett 18-siffrigt nummer, vars tre första siffror är 666. Kan allt detta vara en tillfällighet?

Enligt vissa uppgifter planerar den mäktiga storfinansiella maffia, som ligger bakom EU och kontrollerar dess centralbank, också att effektivisera sin kontroll av människorna genom ett nytt identifieringssystem. Det kommer att byggas på att varje individ för att över huvud taget kunna köpa eller sälja någonting måste låta sig märkas i pannan eller högra handflatan, på samma sätt som otaliga livsmedelsförpackningar är försedda med streckade datorstämplat!

I varje människas hud kommer sålunda att med hjälp av en speciell rasterapparat och laserstrålar tatueras in ett märke bestående av olikartade linjer och en sifferkod. Märket blir osynligt för blotta ögat (bara synligt med en infrarödprovare), men ändå beständigt som ett fingeravtryck.

När EU blivit en ledande region i den av storfinansmaffian behärskade "Nya Världsordningen", kommer så småningom all kapitalöverföring att styras genom ett datoriserat, penninglöst system, som samtidigt blir ett medel för en massiv övervakning av befolkningen. För oss vanliga människor kan det betyda, att våra samtliga bankkonton och värdepapper blir spärrade. Bankerna och regeringarna tar hand om våra besparingar, och vi blir helt utlämnade åt makthavarnas godtycke!

SUNE HJORTH

Mästarens lära och liv

Denna snart tvåtusenåriga skrift, författad av den korsfästes trofaste lärjunge Judas Iskariot, upptäcktes med utomjordingarnas hjälp år 1963. De arameiska bokrullarna låg under en platta i den klippgrav, där den halvdöde Immanuel efter korsfästelsen hade återställts till liv och hälsa med hjälp av läkande salvor och örter.

Läs och begrunda den sanna läran i detta dokument, som kommer att skaka kristenheten i dess grundvalar! Du kan fortfarande beställa undertecknads översättning av boken genom insättning av 120 kr. på mitt personliga postgiro-konto 10 07 85 - 5.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjort, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

Prenumerations- och medlemsavgift för år 1995: 120 kr (4 nr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Årgångarna -92, -93 och -94 kan rekvireras för respektive 60, 80 och 100 kr. per årgång.

Ulrika Lindholm
Rusthållarvägen 139
12844 BAGARMOSEN

B FÖRENINGSG.
BREV

